

[Ulrich.]

blev deres Husleje saa meget større. Det veg man tilbage for. Men derimod, naar det gjaldt en stor Landejendom, der pludselig steg i Pris, ja, saa sagde man: haps! havde man opsporet, at en saadan Landejendom var steget 500 000 Kr. i Pris, saa forhøjede man Ejendomsskylden med 500 000 Kr. Men da saa Tiderne begyndte at gaa tilbage, og en saadan Landejendom gik ned igen til omtrent den normale Pris, satte man saa Ejendomsskylden ned igen? Nej, det gjorde man ikke. Men det strider jo ganske mod Lovens Ord. Jeg var ude for det Tilfælde at kunne købe en Landejendom for 850 000 Kr.; den stod i Ejendomsskyld til 1 350 000 Kr. Saa gik jeg til Finansministeriet og sagde: Jeg maa gaa ud fra, at denne Ejendom bliver sat ned til 850 000 Kr. Det kunde de ikke garantere mig, jeg maatte gaa til Over-Skyldraadet. Og hvad sagde saa Over-Skyldraadet? Ja, vi vil antage, vi kan sætte den 200 000 Kr. ned. Altsaa med andre Ord, jeg skulde fremtidig skatte af 300 000 Kr., som jeg ikke ejede. Hvis det ikke er at misrøgte Lovens klare Ord, at man ikke retter sig efter dem, ja, saa ved jeg ikke, hvad det er. Det er egentlig det, der ligger til Grund for den store Mistillid, vi har til hele det Vurderingsvæsen, der findes her i Danmark. Det er *vilkaarligt*, snart faar det Direktiver fra eet Sted, snart fra et andet, og Afgørelserne indenfor de forskellige Vurderingsmyndigheder hele Landet over bliver som Følge deraf præget af en grænseløs Vilkaarlighed, som Befolkningen i Virkeligheden ikke kan være tjent med. Før man kan tænke sig at stole paa den ene eller den anden Vurdering af den ene eller den anden Art, maa vi kræve, at den højtærede Minister sørger for, at disse Vurderinger kommer til at foregaa paa et bedre, sundere og mere retfærdigt Grundlag, end Tilfældet i Øjeblikket er.

Naar man nu staar overfor disse Tanker om at tage en Del af Jorden fra et Gaardbrug, saa skulde man ikke tro, at den højtærede Landbrugsminister selv var Besidder af et Gaardbrug. Men jeg antager, at den højtærede Minister overhovedet ikke har gjort sig den Ulejlighed at tænke over, hvilke Følger det vil have for et Gaardbrug, alene af den Grund, at den højtærede Minister har sørget for at holde den Grænse, han har fastsat, over det, som den højtærede Minister selv besidder.

Der havde dog i den Forbindelse været Anledning til, synes jeg, for den højt-

ærede Landbrugsminister at medtage de forskellige Brug, der er opstaaet paa den Maade, at de er sammenlagt af flere Smaabrug. Saa havde det dog kunnet ramme baade den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, som begge har etableret deres større Brug paa den Maade, at de har købt mindre Brug sammen og lagt dem ind til et større. Men den højtærede Minister har overhovedet ikke ofret dette en Tanke, hvilken Uro, hvilken Udgift der fremkommer i et saadant Brug, naar man pludselig kommer og tager et eller to Skifter fra dem.

Er der noget i et Landbrug, der koster Penge, er det at lægge Driften om, men det er muligt, at den højtærede Landbrugsminister aldrig har været ude for dette. Jeg ved ikke, om det er et moderne Landbrug, den højtærede Minister driver, eller et gammeldags Brug, saa det skal jeg lade ligge, men i alt Fald, det er en ganske overordentlig Forstyrrelse af hele Landbrugets Drift, og dette skal Ejeren ikke have nogen som helst Erstatning for! Nej, den højtærede Landbrugsminister har sikkert glemt nærmere at eftertænke hele dette store Spørgsmaal, inden han gik til at fremsætte Lovforslagene herom.

Jeg kan sige til den højtærede Landbrugsminister, at han fra vor Side kan vente Villighed til at gaa ind i en Realitetsforhandling om en centraliseret Jordlovgivning, som beskæftiger sig med det Spørgsmaal, paa hvilke Maader man i Fremtiden skal udstykke Jord herhjemme ved Statens Hjælp; men tænk paa at faa nogen som helst Støtte fra vor Side til disse Eksperimenter, som Landbrugsministeren her foreslaar, er udelukket.

Jeg skal med disse Ord forlade den højtærede Minister og gaa over til at besvare forskellige Udtalelser fra ærede Medlemmer, som i disse Dage har haft Ordet. Jeg skal først vende mig til det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre), som talte paa Socialdemokratiets Vegne. Det ærede Medlem udtalte, at de her foreslaaede Love selvfølgelig er for alle kvalificerede, men Socialdemokratiet maatte dog kræve, at de fattige unge Mænd ogsaa kunde komme til.

Jeg synes, det var en ganske overflødig Bemærkning, for hvis det ærede Medlem mente, at de fattige unge Mænd ogsaa skulde være kvalificerede, saa ligger det i den første Udtalelse, at Loven er for alle kvalificerede, men mener det ærede Medlem dermed, at de fattige unge Mænd ikke behø-